

Тиберій немилостиво убивалъ людє-то, конто му ся виждали за гузны.

Неговъ наслѣдникъ былъ *Калигула*, Германиковъ сынъ. Рассыпничество-то му и лошевина-та му нѣмали край. Казвать, жалъ му было, че чловѣчество-то нѣма еднѣ само главѣ, та да ѣ отсѣче отеднажъ. Най-сетнѣ той былъ убитъ отъ тѣлопазачя си (41 год.). Преториянци-ти вѣскачили на прѣстола Калигуловый уйка *Клавдія* (Германиковъ братъ). Той былъ слабоумень, и за всичко слушалъ най-вѣрны-ты си хора. Властолюбива-та му жена Агриппина (Германикова дѣщеря) отравила Клавдія, за да даде прѣстоль-тъ на сына си Нерона, отъ пьрвый ѣ мжжъ (54 год.).

Неронъ ся образовалъ добръ, съ настояванє-то на майкж му, която му довела за наставникъ прочютый мѣдрецъ *Сенека*. Най-напрѣдъ той ся показалъ добръ владалецъ. „Много пò-добръ бѣше да не знаяхъ да пишж!“ — извыкалъ еднажъ, кога му донесли да подпише за единъ чловѣкъ отсѣденъ на смьрть.

Нѣ лошя-та склонность надвила. Малко-пò-малко той станжалъ върль мжчитель; избилъ роднины-ты си; заповѣдалъ да убижтъ майкж му Агриппинѣ и учителя му *Сенека*, за да му не бѣрка никой да живѣе беспжтно съ долни-ты си лѣстци и съ распалены-ты си другаре. Той беспрѣстайно осжждалъ на смьрть или испжждалъ богаты-ты, и имъ зималъ имота, кога му недостигали царскы-ты пары за глупавы работы. Страшенъ пожаръ опустошилъ Римъ; казвать, *Неронъ* отъ окнище-то (балкона) на палата си ся наслаждавалъ отъ горяние-то и пѣлъ още за пожара на Троиѣ. Послѣ той набѣдилъ христѣяны-ты, че тии го запалили, та повдигналъ възъ тѣхъ пьрво гонєнє. Христѣяны-ты распинжли на кръсть, обшивали гы въ дивѣшкы кожи и гы хвърляли на кучета-та; още, обливали гы съ смолѣ, бѣсили гы по дрьвє-то въ Нероновж-тѣ градинѣ, и гы запалѣли да свѣтѣять намѣсто свѣщи, кога *Неронъ* празднувалъ съ народа. Въ това врѣмя были уморени Свѣти Апостолы *Петръ* и *Павелъ*.